

تصمیم قطعی باتسام برای حضور در لیگ برتر بانوان

دختران باتسام راهی فصل جدید لیگ برتر شدند

تیم بسکتبال بانوان قهوه باتسام مشهد برای حضور در لیگ برتر بسکتبال بانوان اعلام آمادگی کرد. با آغاز برنامه ریزی سازمان لیگ برای برگزاری فصل جدید لیگ برتر بسکتبال بانوان، از هشت تیم حاضر در فصل گذشته خواسته شده است حداکثر تا هفدهم مرداد آمادگی خود را برای شرکت در این رقابت ها به صورت مکتوب اعلام کنند. در این میان، یکی از تیم هایی که با تصمیم صد درصدی حضور خود در فصل جدید را تضمین کرد، مشهدی ها بودند. دیروز باشگاه قهوه باتسام مشهد در پاسخ به مکاتبه سازمان لیگ بسکتبال، آمادگی رسمی خود را برای حضور در رقابت های فصل جدید لیگ برتر بسکتبال بانوان کشور اعلام کرد. استقلال تهران، آکادمی سحر، نفت آبادان، گروه بهمن، گاز تهران، کاسپین تهران و آکادمی نیکا، دیگر تیم هایی هستند که باید برای فصل جدید اعلام آمادگی کنند. این باشگاه مشهدی در حالی اعلام کرده که تا به اینجای راه سومین تیم مشهد در لیگ های برتر کشور است و نکته درخورتوجه دیگر اینکه تیم باتسام اکنون تنها تیم لیگ برتری بسکتبال خراسان رضوی در مجموع مردان و زنان است. با این حال، یک فرصت طلایی پیش روی مردان خراسانی نیز قرار دارد. هنوز یکی از تیم های لیگ برتر مردان اعلام آمادگی نکرده است و در صورت حضور یک حامی مالی در خراسان، نماینده استان می تواند راهی فصل جدید لیگ برتر کشور شود. تیم بسکتبال بانوان قهوه باتسام مشهد سال گذشته در اولین تجربه حضورش در سوپرلیگ کشور شانه به شانه تیم های مطرح و با سابقه ایران پیش آمد و توانست نتایج قابل قبولی در اولین فصل حضورش ثبت کند. نقطه اوج عملکرد این باشگاه، جذب بازیکن آمریکایی بود که نقش پررنگی در این تیم ایفا کرد. این باشگاه اعلام کرده است جزئیات مربوط به کادر فنی، بازیکنان و برنامه های آماده سازی تیم پس از نهایی شدن فرایندهای اجرایی و اداری اعلام خواهد شد.

تفتیان، تنها خراسانی تیم ملی در بلاروس

تیم ملی دوومیدانی ایران برای برگزاری اردوی برون مرزی و ادامه روند آماده سازی در راستای حضور در بازی های آسیایی ناگويا، عازم بلاروس شد. در این اردو حسن تفتیان تنها خراسانی حاضر است که در ماده ۱۰۰ متر برای ایران می دود. با اعلام هاشم صیامی، نایب رئیس خراسانی فدراسیون، همان گونه که پیش تر اعلام شده بود، برگزاری اردوی برون مرزی یکی از برنامه های اصلی فدراسیون برای آماده سازی تیم اعزامی به بازی های آسیایی ناگوياست که با اردوی بلاروس آغاز شده است.

نقره کافا بر گردن فوتبالیست خراسانی

ملی پوش خراسانی در کنار تیم ایران نایب قهرمان رقابت های دختران کمتر از بیست سال کافا ۲۰۲۶ شد. رقابت های فوتبال دختران کمتر از بیست سال کافا ۲۰۲۶ با حضور تیم های ایران، ازبکستان، تاجیکستان و قرقیزستان از بیست و هشتم تیر تا پنجم مرداد به میزبانی شهر دوشنبه تاجیکستان برگزار شد و در پایان شاگردان مریم جهان نجاتی با دو پیروزی و یک تساوی عنوان نایب قهرمانی را از آن خود کردند. در این دوره آرشیدا نیکومنش تنها خراسانی حاضر در مسابقات بود. ملی پوشان ایران در این مسابقات موفق شدند تاجیکستان و قرقیزستان را شکست دهند و برابر ازبکستان به تساوی برسند تا با هفت امتیاز به کار خود پایان دهند. با این حال، ازبکستان که در دیدار پایانی با نتیجه پرتکل ۷ بر ۲ تاجیکستان را شکست داد، به دلیل تفاضل گل بهتر نسبت به ایران در جایگاه نخست ایستاد و عنوان قهرمانی را به دست آورد. این در حالی است که تیم ملی فوتبال دختران کمتر از بیست سال ایران در دوره گذشته این رقابت ها موفق شده بود جام قهرمانی را از آن خود کند.

پنجم مرداد سال ۱۳۱۴

مشهد به دنیا آمد؛ نابغه پارادوومیدانی ایران که با یک مدال طلا، یک نقره و یک برنز در مسابقات پارالمپیک، نامش را در تاریخ ورزش استان جاودانه کرد. او در پارالمپیک ۱۹۹۶ آتلانتا توانست در ماده پرتاب دیسک به مدال طلا برسد. برقی در پارالمپیک ۱۹۹۲ بارسلون نیز در همین ماده نقره ای شد و در پارالمپیک ۲۰۰۰ سیدنی هم در پرتاب دیسک برنزی شد.

گفت و گو با یعقوب سخندان، کمک داور مشهدی لیگ برتر که پس از ۱۴ سال از این عرصه خدا حافظی کرد

دیگر انگیزه ای نداشتم!

مرتضی اخوان

چهارده سال پیش که وارد فهرست کمک داوران لیگ برتری شد، هنوز برادرش، رضا سخندان، پرچم می زد؛ برادری که با کوله باری از افتخارات در این عرصه، ورودش به این وادی را سخت کرده بود. آن موقع سؤال بسیاری از اهالی ورزش این بود که آیا یعقوب سخندان می تواند پا جای پای برادرش بگذارد؛ برادری که با چهارده بار حضور در شهراورد پایتخت و پرچم زدن بزرگ ترین بازی لیگ برتر فوتبال در کانون توجهات بود و حالا یعقوب باید برای به دست آوردن نام و اعتباری برای خودش، دوچندان تلاش می کرد. یعقوب سخندان چهارده سال کمک داور لیگ برتری بود و حالا سرانجام پرچمش را آویخت و از دنیای قضاوت خدا حافظی کرد. او در سمینار پیش فصل فوتبال استان رسماً تصمیمش را اعلام کرد و حالا دیگر باید به دوران بازنشستگی از داوری و نظارت در لیگ برتر بیندیشد. او در گفت و گو با شهراورزشی از دلایل این تصمیم و اتفاقاتی که طی این سال ها بر او گذشت، سخن می گوید.

چه تصمیم ناگهانی ای! چه شد که از دنیای داوری خدا حافظی کردید؟

راستش را بخواهید، دیگر انگیزه نداشتم و گفتم بگذار چهارتا جوان بیایند و کیفش را ببرند.

نوع بیانات شخص است که بدجور دلخورد.

دلخور که نه، اما دیگر انگیزه نداشتم. از طرفی، وضعیت شغلی و خانوادگی هم مزید بر علت بود تا تصمیم به این خدا حافظی بگیرم. واقعاً برای دختر پنج شش ساله ام سخت بود که دائم از خانه دور باشم.

فکر می کنید در داوری به آنچه حقتان بوده است، رسیدهاید؟

من آنچه در توان داشتم، عرضه کردم. جاهایی که می خواستم، رستم و قضاوت هایی را که باید، انجام دادم. این شد که تصمیم گرفتم یکی دو سال زودتر خدا حافظی کنم تا جا برای جوان ترهایی که استعدادی دارند، باز شود. وقتی کام بعدی برای آدم وجود ندارد، باید کاند برود دیگر.

چرا کام بعدی در داوری برای شما وجود نداشت؟ آیا

مناعتان شدند؟

خسته شدم. وقتی انگیزه ها را از دست بدهی، دیگر بعضی چیزها برایت مهم نیست. من در اوج کار خود دو بار در فهرست نهایی بین الملل بودم، اما...

اما چه؟

حتی رئیس وقت کمیته داوران به من زنگ زد و تبریک گفت، اما فردا صبحش دیدم نام کسانی دیگر در فهرست است و من را خط زده اند. در همه تست ها نمره های بالا گرفتم، ولی متأسفانه معیارها و پارامترهای انتخاب نهایی چیز دیگری بود که ظاهر را بر اساس شایستگی نبود.

یعنی به نا حق بین المللی نشدید؟

صد درصد. یک بار حتی رستم پاسپورتم را هم گرفتم، اما در دقیقه آخر باز نامم را از فهرست خارج کردند و گفتند شما هنوز جوانید و بگذارید داوران باتجربه تر بین الملل شوند تا نوبت به شما هم برسد. از سی و دو سالگی تا سی و پنج سالگی هر سال می توانستم در فهرست بین الملل باشم، اما ادعاهای کذبی مطرح کردند که بعداً فهمیدم همه اش دروغ بوده است.

چه ادعایی؟

دوستان می گفتند ای اف سی نامه داده است که داوران بیش از ۳۲ سال را بین الملل نکنید؛ در حالی که بعد فهمیدم تا سی و پنج سالگی هم فرصت بوده و اساساً چنین توصیه ای از سوی کنفدراسیون فوتبال آسیا، دروغ بوده است.

چند سال داور لیگ برتر بودید؟

چهارده سال در سطح لیگ برتر پرچم زدم که دو سال از این دوران، نامم از خارج از استان برای فدراسیون اعلام شد.

یعنی چه؟

به علت کودتا و اتفاقاتی که در هیئت فوتبال افتاده بود، آقایان دوسال نامم را از استان خراسان رضوی به فدراسیون ندادند و من هم مجبور شدم از طریق هیئت فوتبال خراسان شمالی به فهرست داوران لیگ برتری معرفی شوم.

امسال چطور؟ آیا امسال هم قرار بود از بجنورد در فهرست داوران لیگ برتر باشید؟

نه، امسال حمید متین مقدم، رئیس کمیته

بینالود: یادگار همت کوهنوردان قدیم

برای رسیدن به یکی از قله های نام آشنای خراسان، نیازی نیست راهی دوردست شوید؛ کافی است مقصدتان را رشته کوه بینالود قرار دهید؛ جایی که قله بینالود با ارتفاع ۳ هزار و ۲۱۱ متر، همچنان با عنوان تاریخی «بام خراسان» شناخته می شود. امروز با اندازه گیری های دقیق، شیرباد با ارتفاعی بیشتر، بلندترین قله استان خراسان رضوی به شمار می آید، اما بینالود به واسطه جایگاه جغرافیایی، پیشینه صعود و شکوه طبیعی اش، هنوز یکی از مقاصد مهم کوه نوردی شرق کشور است. این قله در میان شهرستان های نیشابور، مشهد، گلپهار و بینالود قرار گرفته و بر پهنای کوهستانی ایستاده که قلی مانند شیرباد، زرگران، فلسکه و قوچگر را نیز در خود جای داده است. بینالود افزون بر اهمیت کوه نوردی، از نظر زمین شناسی نیز چهره ای ویژه دارد؛ ساختری از سنگ های دگرگون شده ژوراسیک-تریاس که در کنار آبریزهای شمالی به کشف رود و دامنه های جنوبی به کال شور، چهره طبیعی آن را تشکیل داده اند. برای صعود از جبهه جنوبی، ابتدا باید خود را به روستای عیش آباد نیشابور برسانید؛ مسیری که پس از عبور از جاده روستا و دوراهی کتل نردبان، کوه نورد را به ابتدای مسیر اصلی هدایت می کند. از آنجا، راه بر خط الرأس کتل نردبان ادامه پیدا می کند و به جان پناه دوشهید می رسد؛ جان پناهی فلزی که در سال ۱۳۶۹ و امروز یکی از نقاط کلیدی این مسیر به حساب می آید. از کنار این جان پناه، دو مسیر اصلی برای رسیدن به قله پیش روی کوه نوردان قرار دارد؛ مسیر «دوکوهی» با شیبی ملایم تر و مناسب تر برای صعودهای زمستانی، و مسیر «گرده» که کوتاه تر و سریع تر است و بیشتر در برنامه های سرعتی استفاده می شود.

احمد محیط

حدود ۴۵ سال سابقه کوهنوردی و غارنوردی و مربیگری

تعداد صعود به این قله:

بیش از ۳۰ مرتبه

عنوان داری هاکی ایران پس از ۵۴ سال با درخشش خراسانی ها

کامیابی کامیار و رفقا در عمان

رقابت های هاکی پسران و دختران کمتر از هجده سال قهرمانی آسیا به میزبانی کشور عمان در حالی به پایان رسید که تیم پسران ایران پس از ۵۴ سال توانست در این رشته ورزشی به مدال آسیایی برسد. هاکی بازان پسر ایران در این دوره از مسابقات به مدال برنز رسیدند و دو ستاره خراسانی تیم ایران نیز در این موفقیت نقش بسزایی داشتند و بارها برای تیم ایران گل زنی کردند. در پخش دختران نیز یک دختر خراسانی در ترکیب تیم ملی حضور داشت و با تیم بانوان ایران در رتبه چهارم قرار گرفت. امیرحسین رجبی و کامیار محمدنژاد، دو ملی پوش پسر وارزو شیبانی ملی پوش دختر خراسانی حاضر در تیم های ملی هاکی پنج نفره کمتر از هجده سال آقایان و بانوان ایران در این مسابقات بودند. نکته جالب این نتایج، پیروزی دل چسب پسران ایران برابر عمان، تیم سوم جهان، است که نشان داد هاکی ایران می تواند آینده درخشانی را برای خود متصور باشد.

داوران هیئت فوتبال استان که از رفقای

خوب من است، با من تماس گرفت، اما دیگر قسمت نشد و تصمیم به خدا حافظی داشتم. اصلاً من سال گذشته می خواستم از داوری خدا حافظی کنم و قرار بود بازی خدا حافظی هم برایم گرفته شود، اما یک باره جنگ شد و مسابقات نیمه تمام ماند.

سال گذشته چند بازی را در لیگ برتر پرچم زدید؟

فکر می کنم هفت یا هشت بازی.

در این سال ها بارها تجربه کمک داوری دیدار

سرخابی های پایتخت با حریفان را داشته اید. کدام بازی برایتان سخت تر بود؟

من از یک بازی دیگر به عنوان سخت ترین بازی این سال ها یاد می کنم. یادم می آید یکی دو سال پیش دیداری بین سپاهان و الومینیوم ارک را مرتضی منصوریان قضاوت کرد و من هم کمک آن بازی بودم. بازی بسیار جنجالی و پر حاشیه ای بود و به همین دلیل از آن بازی به عنوان سخت ترین و خفن ترین بازی ای که پرچم زدم، یاد می کنم.

آریتا حسین زاده عطارا کوه های مشهد فقط مسیرهای سریالایی نیستند؛ بخشی از زندگی ورزشی، خاطرات و هویت طبیعت دوستان این شهرند. ما در مجموعه «کوه نگار» هر هفته یکی از ارتفاعات مشهد را معرفی می کنیم؛ از مسیرهای کم خطر و خانوادگی تا قله های جدی تر، و در کنار آن، نامه ایی از کوهنوردانی را مرور می کنیم که سال ها پای مردی، دوستی و عشق به ارتفاع را در این مسیرها حفظ کرده اند. این مجموعه تلاشی است برای ثبت روایات های کوچک اما ماندگار کوه و آدم هایش.

احمد محیط، مربی رسمی کوه پیمايي و از چهره های با سابقه رشته کوه نوردی است. او کوه نوردی را از سال ۱۳۶۱ و با دریافت نخستین مدرک کوه پیمايي در توجال آغاز کرده و بعدها علاوه بر مربیگری، مدرک غارنوردی نیز گرفته است. او اکنون همراه برادرش باشگاه کوه نوردی «همدلانه» را اداره می کند. به گفته محیط، امروز شیرباد را بلندترین قله خراسان می دانند، اما بینالود از دیرباز به عنوان «بام خراسان» شناخته شده است. زیرا وسعت این رشته کوه بسیار بیشتر است و قله هایی مانند شیرباد، فلسکه، زرگران و قوچگر نیز بر خط الرأس آن قرار دارند. تا کید این کوه نورد پرسابقه بر این است که یکی از بخش های مهم تاریخ بینالود، ماجرای ساخت جان پناه های این منطقه است؛ سازه هایی که با تلاش و فداکاری کوه نوردان قدیمی برای نسل های بعدی به یادگار مانده اند. به گفته او، پیش از سال ۱۳۵۶، صعود به بینالود بیشتر از مسیر صومعه نیشابور و از راه کوه نورد و انجام می شد و مسیر شمالی هنوز شناخته شده نبود. در همان سال ها، هیئت کوه نوردی خراسان به سرپرستی آقای شوشتری و همراهی آقای رستگار و زنده یاد رضا شهریاری، مسیر فریزی را به صورت اکتشافی گشایش کردند. در آن روزگار، رسیدن به روستای فریزی و سپس دره سی، خود سفری دشوار بود و صعود بینالود از تابستان تا زمستان، سه تا پنج روز زمان می برد. نخستین محل استراحت، خانه چه ای متعلق به آقای ابراهیمی در دره سبب بود. بعدها برای ایمن تر شدن صعودها، جان پناهی مخروطی شکل به نام شهید مدرس در ارتفاع حدود ۲ هزار و ۹۰۰ متری ساخته شد که انتقال قطعات آن با بالگرد و نصب با دشواری فراوان همراه بود. سپس جان پناه شهید ایمانی در ارتفاع ۲ هزار و ۸۰۰ متری ساخته شد. چند سال بعد نیز در مسیر جنوبی و از سمت نیشابور، جان پناه «دوشهید» احداث شد؛ پناهگاهی که نامش یادآور شهادت خلیان اصغر مرادنژاد در جریان ساخت آن در اثر سقوط بالگرد و کوهیار اصغر صحرانورد از شهدای هشت سال دفاع مقدس است. این جان پناه ها، سندی از ایشار کوه نوردان پیشکسوت خراسان اند که همه کوه نوردان سال های ۱۳۶۰ تا ۱۳۸۰ کوشه ای از کار احداث آن را عهده دار بودند.